

Arrest

nr. 218 082 van 11 maart 2019
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat F. JACOBS
Kroonlaan 207
1050 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Soedanese nationaliteit te zijn, op 7 mei 2018 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 4 april 2018.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 13 november 2018 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 11 december 2018.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken K. DECLERCK.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat M. KIWAKANA *loco* advocaat F. Jacobs en van attaché L. VANDERVOORT, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaarde de Soedanese nationaliteit te bezitten, te behoren tot de Arabische stam Abdulab, en geboren te zijn op 25/01/1997. U woonde te Khartoem in de wijk Burri Al Dereysa, en u beëindigde uw secundaire studies nadat u 11 jaren schoolliep. U was in Soedan geen lid van enige politieke partij of beweging. Op 25, 26 en 27 september 2013 nam u deel aan de protesten en manifestaties die toen plaatsvonden in Khartoem. Bij uw deelname aan de manifestatie op 27 september 2013 werd u evenwel opgepakt door leden van de veiligheidsdiensten.

U werd daarop gedurende twee dagen vastgehouden in de post te Burri Hashish, waar u ondervraagd en gefolterd werd, nadien werd u naar een cel te Amarat gebracht waar u een dag verbleef, en daarna werd u opgesloten in de Kober-gevangenis gedurende twee weken. U werd uiteindelijk vrijgelaten nadat u beloofde dat u niet meer zou deelnemen aan manifestaties. Na uw vrijlating, merkte u op dat u geschaduwd werd. U besloot daarom Soedan te verlaten, en reisde per smokkelaar naar Libië. U verbleef te Libië tot 22/08/2016, de dag waarop u de reis naar Italië aanvatte, over de Middellandse Zee. Na aankomst te Italië, reisde u naar Frankrijk verder, waar u verbleef tussen september 2016 en maart 2017. Nadien reisde u naar België, maar u keerde in april 2017 opnieuw terug naar Frankrijk. In augustus 2017 besloot u om Frankrijk te verlaten, en opnieuw naar België te reizen. U kwam op 7 augustus 2017 aan te België, en diende een asielaanvraag in bij de Belgische asielinstanties op 6 september 2017.

B. Motivering

Er dient te worden vastgesteld dat u doorheen uw verklaringen een ‘gegronde vrees voor vervolging’, zoals bedoeld in de Conventie van Genève, of een ‘reëel risico op het lijden van ernstige schade’, zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, niet aannemelijk heeft gemaakt.

Er dient immers te worden vastgesteld dat de door u geopperde arrestatie en detentie, die u ondergaan zou hebben te Soedan, helemaal niet geloofwaardig bevonden worden.

*U verklaarde dat u op 27/09/2013 deelnam aan een manifestatie die gehouden werd in de wijk Burri, van de stad Khartoem, en u diezelfde dag gearresteerd werd door leden van de Soedanese veiligheidsdiensten in het kader van deze manifestatie (zie gehoorverslag CGVS, p. 15). U werd daarop gedurende twee dagen vastgehouden in de post te Burri Hashish, waar u ondervraagd en gefolterd werd, nadien werd u naar een cel te Amarat gebracht waar u een dag verbleef, en daarna werd u opgesloten in de Kober-gevangenis gedurende twee weken. U werd uiteindelijk vrijgelaten nadat u beloofde dat u niet meer zou deelnemen aan manifestaties (zie gehoorverslag CGVS, p. 15 en 21). U verklaarde dat u, voorafgaand aan de 27e september 2013, reeds aan de manifestaties deelnam op 25 en 26 september 2013 (zie gehoorverslag CGVS, p. 22). U herinnert zich evenwel niet of de massaprotesten te Khartoem in de laatste week van september 2013 aanvingen op 23, dan wel op 24 september 2013. U gevraagd hoe u op de hoogte kwam van de manifestatie die werd georganiseerd op 27/09/2013, verklaarde u dat vernomen te hebben via de sociaalnetwerksite Facebook. **Gevraagd of internet toen steeds beschikbaar was, antwoordde u bevestigend** (zie gehoorverslag CGVS, p. 23). **U, ter verduidelijking, gevraagd of internet ook steeds beschikbaar was gedurende die week van manifestaties in september, antwoordde u opnieuw bevestigend**, en voegde u eraan toe dat het netwerk wel overbelast kon geraken. **Gevraagd of de autoriteiten het internet-netwerk niet afsloten, antwoordde u ontkennend en verklaarde u dat het [internet] werkte.** Gevraagd waarom de autoriteiten dat niet deden, het internetnetwerk afsluiten, gezien dat hen toch zou helpen bij het indammen van de manifestaties, antwoordde u dat dat hun [de autoriteiten] probleem is. **U erop gewezen dat uit de beschikbare informatie (toegevoegd aan het administratief dossier) evenwel blijkt dat de Soedanese autoriteiten wel degelijk het internet afsloten in Khartoum op 25 en 26 september 2013, antwoordde u dat dat een leugen is, en Facebook werkte.** U er, nogmaals, op gewezen dat alle media, en getuigen ter plekke, nochtans stellen dat het internet afgesloten werd op 25 en 26 september 2013, antwoordde u wederom simpelweg ontkennend, en stelde u dat dat niet correct is.*

Het dient echter vastgesteld, zo blijkt eenduidig uit alle beschikbare bronnen, dat de Soedanese autoriteiten de toegang tot het internetnetwerk in heel Soedan, gedurende 24 uren afsloten op 25 en 26 september 2013, op die wijze toegang tot het internet vanuit Soedan onmogelijk makend, tijdens de piek van de septemberprotesten van 2013. Nadat eerst de dataverbinding werd afgesloten, werden kort nadien ook wifi-verbindingen onmogelijk. Dat u hiervan helemaal niet op de hoogte blijkt te zijn, dit gegeven simpelweg en zonder meer ontkent, en voorts zelfs stelt dat u reeds op 25 en 26 september deelnam aan de protesten en u op de hoogte kwam van de protestmarsen die werden georganiseerd, via het internet – doet ernstig en fundamenteel afbreuk aan de geloofwaardigheid van de door u geopperde deelname aan deze protesten. De vaststelling dat u klaarblijkelijk volledig onwetend bent over het feit dat de internettoegang volledig afgesloten werd in Soedan op 25 en 26 september, doet voorts vermoeden dat u op dat moment niet langer in Soedan aanwezig was.

Met betrekking tot uw beweerde deelname aan de manifestatie te Khartoum op 27/09/2013, verklaarde u tevens dat u toen gezien heeft dat **S.**, een persoon die eveneens te Burri woonde, werd neergeschoten (zie gehoorverslag CGVS, p. 15 en 25). U vermeldde zijn naam reeds tijdens het gehoor voor de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ), alwaar u verklaarde dat S. een buurman van u was, die in het kader van deze manifestaties werd neergeschoten, en die later aan zijn verwondingen overleed (zie 'Vragenlijst CGVS', p. 3 punt 5). Tijdens het gehoor voor het CGVS gevraagd of u S. dan kende, antwoordde u dat u hem niet persoonlijk kende, maar u wel weet waar hij woonde, en wat hij studeerde (zie gehoorverslag CGVS, p. 15). Gevraagd hoe u de persoon S. kende, verklaarde u dat hij ook in Burri woonde, hij een dokter is en studeerde aan de universiteit 'Ribat', te Burri (zie gehoorverslag CGVS, p. 16). Gevraagd of S. steeds te Burri woonde, verklaarde u dat u niet veel details kent over hem, en u enkel weet dat hij in de wijk Burri Manshiya woonde. Gevraagd sinds wanneer hij daar woonde, gaf u aan het niet te weten. U gesteld dat u dit niet weet, maar dan wel weet waar hij woonde, en waar en wat hij aan de universiteit studeerde, verklaarde u – eerder bevreemdend – zo'n zaken wel te weten, maar niet de rest. Gevraagd of u weet waar hij geboren werd, verklaarde u van niet. Gevraagd hoe u hem eigenlijk kende, antwoordde u – uiterst vaag – 'tijdens de manifestaties'. Gevraagd hoe u vb. weet dat hij aan de universiteit van Burri gestudeerd zou hebben voor dokter, **verklaarde u dat te weten door zijn vrienden**. Gevraagd welke vrienden, antwoordde u ontwijkend dat hij [S.] gekend is te Burri, en de inwoners er elkaar kennen. Gevraagd of u dan van elke inwoner van de wijk Burri, weet waar en wat hij of zij studeerde, antwoordde u ontkennend en verklaarde u dat, wanneer men elkaar leert kennen, men zo'n vragen stelt en dat normaal is, en voegde u eraan toe dat men ook op het internet over hem praat.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat S. inderdaad neergeschoten werd tijdens een manifestatie te Burri op 27/09/2013, waarna S. hét symbool werd van de septemberprotesten te Khartoem in 2013, en de harde respons vanwege de Soedanese autoriteiten. Uit de beschikbare informatie, toegevoegd aan het administratieve dossier, blijkt voorts dat S. geboren en getogen werd te Abu Dhabi, en later farmacie studeerde aan een universiteit te Pakistan. Op het moment van zijn overlijden in september 2013, woonde hij zo'n twee jaren te Burri – hij ging na zijn universitaire studies in Pakistan, te Burri in Soedan wonen, zijn land van nationaliteit, waar hij begon te werken in een apotheek. Hij was eveneens een prominent lid van de campagne 'Nafeer', een hulpcampagne die werd opgezet naar aanleiding van de massale overstromingen die Khartoem hadden getroffen in augustus 2013. U geconfronteerd met de vaststelling dat S. – die u opperde te kennen, via zijn vrienden – farmacie studeerde te Pakistan, verklaarde u het niet te weten en voegde u eraan toe dat u farmacie en geneeskunde, allemaal 'dokter[studies]' noemt (zie gehoorverslag CGVS, p. 16). U geconfronteerd met de vaststelling dat S. volgens de beschikbare informatie geen universiteitsstudent was wanneer hij in september 2013 neergeschoten werd, maar in een apotheek werkte te Khartoem, verklaarde u herhalend en ontkennend dat hij voor dokter studeerde aan de universiteit van Ribat (zie gehoorverslag CGVS, p. 17). U nogmaals gewezen op de vaststelling dat uit de beschikbare informatie blijkt dat S. te Pakistan studeerde, antwoordde u simpelweg ontkennend, en stelde u dat hij te Soedan studeerde. Gevraagd hoe het dan komt dat alle informatie die over deze persoon valt terug te vinden, het tegendeel beweert, antwoordde u dat u het zeker weet. U gesteld dat u hem toch niet persoonlijk kende, antwoordde u bevestigend, en voegde u eraan toe **dat u wel zijn vrienden kende en zij alles van hem weten. **Gevraagd sinds wanneer u zijn vrienden kende, antwoordde u dan weer – uw eerdere verklaringen simpelweg bijstellend – dat u zijn vrienden eigenlijk toch niet echt kende**, maar jullie, de jongeren te Burri, elkaar 'allemaal goed kennen'. U gevraagd of S. enige broers of zussen had, antwoordde u dan weer het niet te weten – hoewel u net eerder uw beweerde kennis omtrent deze persoon, uitlegde middels te stellen dat alle jongeren te Burri elkaar goed kennen. Dat u dan wel zou weten waar en wat S. studeerde, maar niet of hij enige broers of zussen had (volgens de beschikbare informatie was hij de tweede van zeven kinderen), overtuigt niet. **Uw beweerde kennis omtrent de persoon van S., die als het ware verheven werd tot martelaar na zijn dood op 27/09/2013, is volkomen foutief en komt enkel verzonnen over. Deze vaststelling doet verder ernstig afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw verklaringen aan de manifestaties te Khartoem, in de loop van september 2013, te hebben deelgenomen.****

U gevraagd wat er gaande was in Khartoem in augustus 2013 – de maand voorafgaand aan de manifestaties waarvan u oppert eraan te hebben deelgenomen – verklaarde u het niet te weten (zie gehoorverslag CGVS, p. 23). Gevraagd of er toen ook protesten tegen het regime plaatsvonden, antwoordde u het niet te weten en zich dat niet te herinneren. U gevraagd naar protesten toen, omwille van andere redenen dan de prijsverhogingen, antwoordde dat het kan, maar u het niet weet (zie gehoorverslag CGVS, p. 24). Gevraagd of alles toen normaal was, en bij wijze van hint gevraagd of Khartoem toen niet leed onder het klimaat, antwoordde u het zich niet te herinneren.

Gevraagd of het een droge maand was, dan wel een maand met veel regenval, en gevraagd wat u zich daarover herinnert, verklaarde u vaagweg en algemeen dat het toen zomer was, er wel regen is, maar het weer er gematigd is. Gevraagd of er dan niets bijzonders op te merken viel, antwoordde u zich niets te herinneren. Gevraagd of u ooit hoorde over de campagne 'Nafeer', verklaarde u dat niet te kennen (zie gehoorverslag CGVS, p. 12).

Uit de beschikbare informatie, toegevoegd aan het administratief dossier, blijkt dat de regenval in Khartoem en Soedan in het algemeen, in de maand augustus 2013, erg zwaar was en Soedan getroffen werd door de zwaarste overstromingen in 25 jaren na wekenlange continue regenval – hierbij werd voornamelijk de regio Khartoem hard getroffen, waar minstens 15 000 huizen werden vernietigd door het wassende water, en duizenden andere huizen beschadigd. Zo'n 84 000 mensen, in Khartoem alleen, waren geaffecteerd door de overstromingen. Publieke gebouwen, zoals scholen, ziekenhuizen, kantoren, winkels, markten en sanitaire voorzieningen werden beschadigd. Er ontstonden protesten tegen de overheid, die ervan werd beschuldigd geen adequaat antwoord te bieden op de overstromingen, en er werd een burgercampagne – met de naam 'Nafeer' – opgezet om hulp te bieden aan de slachtoffers van de overstromingen in Khartoem. Zoals hierboven reeds vermeld was S. – die u beweerdelijk kende als een gekende wijkgenoot – een van de prominente activisten van deze campagne. De Soedanese veiligheidsdiensten viseerden nadien personen die als vrijwilliger voor deze campagne werkzaam waren, intimideerden hen, vielen ze lastig, en arresteerden meerdere vrijwilligers. De Soedanese overheid beval later dat alle hulpgoederen onder supervisie van de Soedanese autoriteiten moesten komen. U geconfronteerd met deze informatie, verklaarde u plots dat u wél weet dat er overstromingen en manifestaties waren in augustus 2013, maar u daar zelf niet door geraakt werd en uniet deelnam aan die manifestaties. U erop gewezen dat u net voorheen verklaarde zich helemaal geen manifestaties of uitzonderlijke weersomstandigheden te herinneren in augustus 2013, en u nu - nadat u geconfronteerd werd met de beschikbare informatie – simpelweg het tegenoverstelde verklaart, antwoordde u dat er effectief overstromingen waren, maar u zich het jaartal niet herinnert – hetgeen een eveneens vreemde verklaring is, gezien dit gebeurde een twee à drie maanden voor uw beweerd vertrek uit Soedan begin november 2013. Het kan enkel vastgesteld worden dat u duidelijk verklaarde zich helemaal niets te herinneren hieromtrent, en u deze gebeurtenissen slechts vaagweg weet te bevestigen nadat aan u diende te worden uitgelegd wat er gaande was in Khartoem in augustus 2013. Dat u hieromtrent niets weet te vertellen, u nooit hoorde over de campagne Nafeer, en u zich zelf niet eens herinnerde dat er enige overstromingen waren in de loop van augustus 2013 – u verklaarde zich dat immers niet te herinneren, en stelde dat het weer 'gematigd' was – doet ernstig en fundamenteel afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw verklaring dat u toen nog in Khartoem aanwezig was. Het kan immers niet ingezien worden hoe u dit alles, dat plaatsvond een 2-tal maanden voor uw vertrek uit Soedan en 1 maand voor de door u vermelde manifestaties, zomaar en zonder meer zou kunnen 'vergeten' zijn. Dat u voorts nooit bleek gehoord te hebben van de campagne 'Nafeer', hoewel u er wel gewag van maakt S. te hebben gekend als wijkgenoot, die een prominent lid was van de Nafeer-campagne, vergroot enkel het volkomen ongeloofwaardige karakter van de door u, in het kader van uw asielaanvraag afgelegde verklaringen.

Voorts dient opgemerkt dat uit uw facebookprofiel geenszins naar voren komt dat u op 27/09/2013 deelgenomen zou hebben aan een betoging te Khartoem, en op die dag gearresteerd te zijn en nadien twee weken opgesloten.

U gevraagd of u beschikt over een profiel op de sociaalnetwerksite facebook, antwoordde u bevestigend en verklaarde u dat uw profielnaam 'A. A.' is (zie gehoorverslag CGVS, p. 9). U het profiel op deze naam, na opzoeking, getoond, bevestigde u dat het uw facebookaccount betreft (zie gehoorverslag CGVS, p. 11). **Gevraagd of enkel uzelf uw facebookprofiel gebruikt, antwoordde u bevestigend en voegde u eraan toe dat u het bent die het gebruikt (zie gehoorverslag CGVS, p. 12). Ter bevestiging gevraagd of er niemand anders is die gebruik maakt van uw facebookprofiel, antwoordde u bevestigend, en voegde u er aan toe dat uw broer wel uw paswoord kent, maar u nooit zag dat hij het profiel gebruikte. Nogmaals ter bevestiging gevraagd of u ooit heeft opgemerkt dat uw broer uw facebookprofiel zou hebben gebruikt, antwoordde u ontkennend.** U aan het einde van het gehoor voor het CGVS geconfronteerd met een foto van uzelf (naast een binnenzwembad), die teruggevonden werd op het publieke gedeelte van uw facebookprofiel, en gevraagd waar die foto werd genomen, verklaarde u dat die foto in Soedan werd genomen, in het hotel Burj al Fateh (zie gehoorverslag CGVS, p. 25). Gevraagd waarom u deze foto op uw facebookprofiel zette, verklaarde u dat iedereen zo'n zaken doet.

Gevraagd of deze foto werd genomen voor, of na, uw beweerde detentie in Soedan, antwoordde u dat ze reeds lang geleden werd genomen. **Gevraagd of u deze foto zelf op uw facebookprofiel plaatste, antwoordde u bevestigend. U geconfronteerd met de vaststelling dat deze foto op datum van 27 september 2013 op uw facebookprofiel werd geplaatst, hoewel u verklaarde gearresteerd en opgesloten te zijn die dag, antwoordde u dat dat niet kan. U de foto nogmaals getoond, en gewezen op de datum van plaatsing die erbij staat vermeld – 27 september 2013 – antwoordde u plots dat u reeds zei dat uw broer ook het paswoord heeft. U dit bevestigd, en u herinnerd aan uw verklaring dat u nooit eerder opmerkte dat uw broer uw facebookprofiel zou hebben gebruikt, verklaarde u dan weer dat u niet weet of hij het was die het [de foto] postte. U eraan herinnerd dat u even voorheen nog bevestigde dat u zelf deze foto op uw facebookprofiel plaatste, antwoordde u – deze vaststelling negerend, en uw eerdere verklaringen simpelweg bijstellend – dat deze foto dan wel op uw facebookprofiel staat, maar u deze er zelf niet op zette** (zie gehoorverslag CGVS, p. 26). Gezien uw tegenstrijdige en wijzigende verklaringen dermate frappant bevonden werden, werd er u nogmaals gewezen op de vaststelling dat u eerder tijdens het gehoor verklaarde dat u die foto zelf op facebook heeft geplaatst, maar u dan plots stelt niet meer te weten wie deze foto op uw facebookprofiel plaatste – nadat er u werd op gewezen dat deze foto werd geplaatst op 27 september 2013 – wist u enkel herhalend te verklaren dat u deze foto er zelf niet op plaatste – zonder dat u evenwel enige verklaring weet te bieden voor het feit dat, voordat u met de datum van plaatsing van de foto werd geconfronteerd, u eerder nog het omgekeerde beweerde. U nogmaals gewezen op uw manifest tegenstrijdige verklaringen, stelde u dan weer dat uw broer deze foto op uw facebookprofiel plaatste (daar waar u net voorheen nog stelde dat u eigenlijk niet weet wie deze foto plaatste). **Uw verklaringen overtuigen allesbehalve. De manier waarop u uw verklaringen simpelweg bijstelt, en eenvoudigweg het omgekeerde verklaart dan wat u eerder verklaarde, nadat u met bepaalde informatie wordt geconfronteerd, doet volledig afbreuk aan de reeds ernstig aangetaste geloofwaardigheid van de door u afgelegde verklaringen in het kader van uw asielaanvraag, en de door u beweerde ondergane vervolgingsfeiten in Soedan.**

Ook uw verklaringen betreffende uw beweerde schoolcarrière in Soedan – voorafgaand aan uw beweerd vertrek uit het land in 2013 – zijn danig tegenstrijdig, dat verder de indruk bevestigd wordt dat u manifest leugenachtige verklaringen aflegt betreffende het tijdstip waarop u het land zou hebben verlaten, en de leeftijd die u toen bezat.

Tijdens het gehoor voor de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ), verklaarde u dat u **schoolliep tot het 6e jaar middelbaar onderwijs** (zie: 'Verklaring DVZ', p. 4, punt 11). Tijdens het gehoor voor het CGVS gevraagd om een overzicht te geven van uw scholing in Soedan, verklaarde u dat u uw **secundaire studies beëindigde, en u nadien aan de Universiteit van Soedan boekhouding begon te studeren** (zie gehoorverslag CGVS, p. 6). **U voegde eraan toe dat u uw universitaire studies evenwel niet beëindigde, en u enkel in het eerste jaar zat.** U gevraagd waarom u deze universiteitsstudie niet vermeldde tijdens het gehoor voor de DVZ en u er enkel verklaarde uw secundaire studies te hebben doorlopen, antwoordde u **dat u er wel degelijk zei dat u in het eerste jaar van uw universitaire studies zat, en u erbij had vermeld dat u deze studies niet had beëindigd.** Gevraagd of u uw nationale dienstplicht moest uitvoeren in Soedan, antwoordde u ontkennend (zie gehoorverslag CGVS, p. 7). Gevraagd wanneer u die normalerwijze zou moeten doen, antwoordde u aan het einde van uw secundaire studies. Gevraagd hoe het dan komt dat u de nationale dienstplicht niet aanvatte, antwoordde u dat ze jullie klasseerden in verschillende categorieën – A, B en C, waarbij de categorie 'A' betekent dat je 'fysiek geschikt' bent, categorie 'B' dat je 'minderjarig' bent, en categorie 'C' dat je 'fysiek ongeschikt' bent – en u in de categorie 'B' zat, daar u nog steeds minderjarig was, en derhalve te jong om uw dienstplicht aan te vatten. **U verklaarde dat u toen 17 jaar oud was.** Gevraagd of u dan in de categorie 'B' ondergebracht werd in het jaar 2014, antwoordde u – nogal arrogant, en zich blijkbaar nog niet bewust van het feit dat uw verklaringen geen steek houden – dat u geboren werd in het jaar 1997, en de protection officer die u hoorde het maar zelf diende uit te rekenen. U erop gewezen dat de rekensom reeds gemaakt werd, u verklaarde te zijn geboren in 1997 en u derhalve **17 jaar oud was in het jaar 2014** - een moment waarop u beweerdelijk Soedan reeds had verlaten – antwoordde u dan weer dat het niet in 2014 was, gezien u het land verliet in 2013. U erop gewezen dat u net voorheen wel verklaarde dat men u in categorie 'B' onderbracht wanneer u 17 jaar oud was, en dat dan toch in het jaar 2014 was, antwoordde u ontkennend, en voegde u er, weinig relevant gezien uw eerdere verklaringen, aan toe dat ze zich ook op fysieke kenmerken kunnen baseren. Gevraagd of het dan niet correct was, wanneer u verklaarde dat u toen 17 jaar oud was, gaf u aan dat u het niet zeker bent en het al lang geleden is. **Gevraagd hoe oud u dan was wanneer u aan de universiteit begon te studeren, antwoordde u – verbazend genoeg – opnieuw dat u 17 jaar oud was, waarna u uw verklaring meteen bijstelde en verklaarde dat u toen 16 jaar oud was.**

Gevraagd hoe het mogelijk is dat u reeds aan de leeftijd van 16 jaar aan de universiteit begon te studeren, verklaarde u – de vraag negerend en allesbehalve verhelderend – dat het op het einde van uw 16 jaar was. **U erop gewezen dat men doorgaans toch ouder is wanneer men in Soedan universiteitsstudies aanvat, en gevraagd om uit te leggen hoe het komt dat u reeds aan de leeftijd van 16 jaar met universitaire studies kon beginnen, verklaarde u dat zoiets ‘zeer normaal’ is in Soedan en men er naar de universiteit kan gaan wanneer men 16 jaar oud is. Het dient echter vastgesteld dat, zo blijkt uit de aan het administratief dossier toegevoegde informatie, men in Soedan begint met schoollopen aan de leeftijd van 6 jaar, er 8 jaren lagere school zijn, en 3 jaren secundair onderwijs, en men het derde jaar van het secundair onderwijs beëindigt aan de leeftijd van 17 jaar.** Gevraagd op welke leeftijd u begon met schoollopen, antwoordde u dat u 6 jaar oud was (zie gehoorverslag CGVS, p. 7). Gevraagd hoeveel jaar men naar de lagere school gaat, gaf u correct aan dat dit 8 jaren is. Gevraagd hoelang de secundaire studies duren nadien, gaf u eveneens correct aan dat dit drie jaren duurt (zie gehoorverslag CGVS, p. 8). **U erop gewezen dat u dan wel 17 moet zijn geweest – gezien u zelf verklaarde aan de leeftijd van 6 te begonnen zijn met schoollopen, en nadien 11 jaren schoolliep alvorens u uw secundaire studies beëindigde, waarna u beweerdelijk het eerste jaar boekhouding aanvatte aan de universiteit van Soedan – antwoordde u bevestigend, verklaarde u dat u uw diploma secundair onderwijs behaalde, maar stelde u – plots – dat u toch niet naar de universiteit ging.** U herinnerd aan uw eerdere verklaring dat u het eerste jaar van universitaire studies aanvatte – waarbij u zelfs stelde dat men uw verklaringen tijdens het gehoor voor DVZ foutief noteerde, en u er wel degelijk zou hebben vermeld dat u het eerste jaar universitaire studies had begonnen – maar u deze niet beëindigde, antwoordde u – uw eerdere verklaringen simpelweg ontkennend – dat u dat niet heeft gezegd, en u enkel zei dat u zich ingeschreven had, maar u deze studies niet aanvatte. Gevraagd wanneer het academisch jaar in Soedan begint, antwoordde u dat dat in het begin van het jaar – in januari of maart – is. Gevraagd wanneer u zich dan ingeschreven had om naar de universiteit te gaan, verklaarde u dan weer dat u zich eigenlijk tóch niet had ingeschreven aan de universiteit, maar u enkel een aanvraag deed daartoe. Gevraagd wanneer u die aanvraag dan deed, verklaarde u het evenwel niet meer te weten. U gewezen op de wel erg bevreemdende, en manifeste, tegenstrijdigheden tussen uw verklaringen, u eraan herinnerd dat u eerder tijdens het gehoor gevraagd werd waarom u uw universitaire studies niet vermeldde tijdens het gehoor voor de DVZ, wanneer u hiervan gewag maakte tijdens het gehoor voor het CGVS, en u toen letterlijk zei dat u wel degelijk reeds schoolliep in het eerste jaar universitair onderwijs (u zou boekhouding hebben gestudeerd), maar u deze studies niet beëindigde, om dan later weer te stellen dat u zich zelfs nooit ingeschreven heeft aan een universiteit, verklaarde u dat de protection officer die u hoorde u niet goed zou begrijpen, en verklaarde u – nogmaals uw versie wijzigend – dat u er wél in slaagde om zich aan de universiteit in te schrijven, u geaccepteerd werd, maar u niet verder deed. Gevraagd of u zich nog herinnert wanneer u uw secundaire studies beëindigde, antwoordde u – na lang nadenken – dat dit in 2016 was. Ter bevestiging gevraagd of u zeker bent dat dit in 2016 was, antwoordde u uw eerdere verklaring wijzigend, dat het in 2012 was. Afgaand op de door u opgegeven geboortedatum – 25/01/1997 – was u toen 15 à 16 jaar oud. Even later verklaarde u dat u omwille van de kostprijs niet naar de universiteit kon gaan (zie gehoorverslag CGVS, p. 10). U gesteld dat ze uw inschrijving toch aanvaardden – afgaand op de laatste versie van uw verklaringen hieromtrent – stelde u dat ze het inderdaad aanvaardden, maar u de inschrijving niet kon betalen. Gevraagd of u daaraan dan niet had gedacht wanneer u zich inschreef, verklaarde u dan weer – alsof u met opzet zoveel mogelijk keren uw eerdere verklaringen wenst tegen te spreken – dat u tóch geen aanvraag deed bij de universiteit, gezien u de kosten niet zou kunnen betalen indien uw aanvraag werd aanvaard – uw eerdere verklaringen simpelweg opnieuw bijstellend, naargelang de vragen die u worden gesteld. U erop gewezen dat uw verklaringen danig tegenstrijdig zijn, en u eraan herinnerd dat van u wordt verwacht dat u de waarheid spreekt, verklaarde u dat u wel meewerkt, en wijzigde u uw verklaringen nog maar eens door te stellen dat u wél een aanvraag deed, deze aanvaard werd, maar u er niet ging. Daarop uw eerdere verklaring letterlijk aan u voorgelezen – namelijk: “Ik deed geen aanvraag, als ik een aanvraag deed, dan hadden ze me kosten gestuurd. Ik kan dat niet betalen” – verklaarde u niet naar de universiteit te zijn gegaan.

Bovenstaande, manifest tegenstrijdige en voortdurend wijzigende verklaringen betreffende uw schoolcarrière in Soedan, en de vraag of u wel, dan niet, zich heeft ingeschreven aan de universiteit en er het eerste jaar te hebben aangevat, doen verder ernstig afbreuk aan de reeds fundamenteel aangetaste geloofwaardigheid van de door u, in het kader van uw asielaanvraag, afgelegde verklaringen. Dat u nu eens oppert het eerste jaar boekhouding aan de universiteit van Soedan te hebben aangevat, dan weer dat u zich nooit zou hebben ingeschreven aan een universiteit, dan weer dat u zich wel heeft ingeschreven maar de studies niet aanvatte, zijn danig

tegenstrijdige verklaringen, die in het geheel niet weten te overtuigen. De wijze waarop u verstrikt geraakt in uw eigen verklaringen, wanneer u zich plots realiseert dat u pas de leeftijd van 17 bereikte nadat u Soedan verliet, en de wijze waarop u nadien ontkent ooit universitaire studies te hebben aangevat, hoewel u dat net eerder expliciet vermeldde, zijn danig manifest en frappant, dat enkel kan worden geconcludeerd dat u leugenachtige verklaringen aflegt hieromtrent. Deze vaststelling bevestigt enkel verder het hierboven reeds vastgestelde, ongeloofwaardige karakter van het door u beweerde asielaanvraag.

Gegeven het geheel aan bovenstaande vaststellingen, dient geconcludeerd dat er allesbehalve geloof gehecht kan worden aan uw verklaringen deelgenomen te hebben aan manifestaties te Khartoem op 25, 26 en 27 september 2013, en omwille hiervan op 27/09/2013 te zijn gearresteerd door de Soedanese veiligheidsdiensten en gedurende ruim twee weken te zijn vastgehouden. U heeft derhalve niet aannemelijk weten te maken dat er in uw hoofd een 'gegronde vrees voor vervolging' zoals bepaald in de Conventie van Genève, of een 'reëel risico op het lijden van ernstige schade' zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, in aanmerking kan worden genomen.

De door u neergelegde documenten weten bovenstaande vaststellingen niet te wijzigen. De door u neergelegde geboorteakte en attest van residentie, bevatten enkel een aanwijzing voor uw identiteit en nationaliteit, en woonplaats in de wijk Burri te Khartoem. Deze worden in het bovenstaande als dusdanig niet in twijfel getrokken. Deze documenten weten het geheel aan bovenstaande vaststellingen evenwel niet te wijzigen. Wat betreft de kopie van het visitekaartje van de heer K.D. dat u neerlegde, dient vastgesteld dat u zelf ook niet goed blijkt te weten waarom u dit eigenlijk neerlegt, u stelde enkel dat dit de persoon was die u aanraade om een asielaanvraag in te dienen (zie gehoorverslag CGVS, p. 14). Dit kaartje wijzigt derhalve evenmin iets aan bovenstaande vaststellingen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Over het beroep

2.1. Verzoekschrift

Verzoeker voert in zijn verzoekschrift van 7 mei 2018 een schending aan van “art. 2 par. 2 en 3 van de Wet van 29 juli 1991 betreffende de formele motiveringsplicht van administratieve akten, artikel 48/3 en 48/4 en artikel 62 van de Wet van 15.12.1980 betreffende de toegang, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdeling;.

Schending van het beginsel van behoorlijk bestuur dat bij de administratie rust en bij het voorbereiden en opmaken van een administratieve beslissing ;

schending van artikel 3 van het EVRM , Verdrag tot Bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden zoals gewijzigd door Protocol Nr. 11 met de aanvullende Protocollen Nrs. 1, 4, 6, 7, 12 en 13 en artikel 1 van de Conventie van Genève ;

Schending van Artikel 17 van het Koninklijk besluit van 11 juli 2003 tot regeling van de werking van en de rechtspleging voor het Commissariaat- generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen

Schending van Artikel 4 van de richtlijn 2004/83/EG van de Raad van 29 april 2004 inzake minimumnormen voor de erkenning van onderdanen van derde landen en staatlozen als vluchteling of als persoon die anderszins internationale bescherming behoeft”.

Verzoeker geeft een theoretische uiteenzetting over de beginselen van behoorlijk bestuur, de motiveringsplicht en de zorgvuldigheidsplicht.

Verzoeker stelt dat de dossierbehandelaar geen moeite deed om verzoeker te confronteren met de kritiek, die te lezen staat in de bestreden beslissing, en voert een schending van artikel 17 van het Koninklijk Besluit van 11 juli 2003 aan.

Verzoeker haalt aan dat “het CGVS stelt dat de deelname van de verzoekende partij aan de betogingen van september 2013 en navolgende detentie niet geloofwaardig zouden zijn op grond van de vaststelling dat verzoekende partij stelde dat zij haar Facebook kon raadplegen, daar waar het CGVS

stelt dat het Internet op 25 en 26 september 2013 afgesloten was.”. Hij meent dat de vaststelling van het CGVS dient worden genuanceerd. Hij stelt dat de bewoording van de beslissing laat “denken dat het Internet 2 dagen afgesloten werd, - hetzij 2 x 24 uren , daar waar de informatie betrekking heeft tot een afsluiting van ongeveer 24 uren”. Verzoeker betoogt dat de motivering van de beslissing niet voldoende precies en nauwkeurig is, daar waar blijkt dat deze motivatie de allereerste is die het CGVS aanhaalt hetzij de motivatie die als afdoende dient te worden aanzien. Hij stelt dat “uit de hiernavolgende informatie echter blijkt dat men geenszins categoriek kan stellen dat het Internet overal en volledig afgesloten werd”, dat “eenzelfde website verschillende informatie geeft op 26 en vervolgens 30 septemberen dat de jongste informatie duidelijk stelt dat het niet om een globale afsluiting ging” en dat “alle hierna te lezen informaties, melding maken van een andere informatie dan deze die door het CGVS wordt aangevoerd”.

Verzoeker haalt verscheidene krantenartikelen aan en stelt dat deze informatie niet eensluidend is en dat niet met voldoende zekerheid kan worden beslist dat verzoeker zijn Facebook niet kon raadplegen.

Waar verweerder stelt dat verzoeker een ontoereikende kennis heeft van de personalia van S., symbool van het septemberprotest 2013 in Khartoem, voert verzoeker aan dat hij nog heel jong is en ook nog heel jong reageert. Verzoeker legt uit dat hij niet behoort tot dezelfde leeftijdsgroep als S. die reeds ‘farmacie’ gestudeerd had en als apotheker gevestigd was sinds twee jaar in hetzelfde dorp als verzoeker. Verzoeker stelt dat hij deze man nooit heeft ontmoet of aangesproken en evenmin zijn familie kende. Hij geeft aan dat hij niettemin op de betoging aanwezig was en het ogenblik waarop de jonge man werd neergeschoten, heeft waargenomen. Verzoeker legt uit dat hij zijn naam nadien te weten kwam, samen met de info's die zich verspreidden in verband met deze figuur, waarvan hij vooreerst onthouden heeft dat het iemand was uit haar dorp, wat bij hem “als heel jonge man een gevoel van nabijheid met de held van het protest verwekte, een gevoel dat humaan begrijpelijk is maar dat ook objectief vaak vast te stellen is”.

Verzoeker stelt dat S., zoals het CGVS ook stelt, het symbool van het protest werd en als held werd beschouwd door de betogers. Hij legt uit dat iedereen zich met een held wenst te vereenzelvigen en ertoe streeft zich als een naaste van de held te kunnen voorstellen, al was het maar omdat de held afkomstig was van eenzelfde plek.

Verzoeker benadrukt dat hij de autoriteiten niet heeft willen bedreigen, dat zijn enthousiasme en jeugdige reactie hem niet redelijk kunnen penaliseren en geenszins een teken zijn dat verzoeker de betoging niet zou hebben meegemaakt.

Verder geeft verzoeker aan dat hij de overstromingen van augustus 2013 uit het oog verloren is. Hij voert aan dat overstromingen in Soedan niet uitzonderlijk zijn, hoewel de overstromingen van 2013 hevig waren. Verzoeker betoogt dat de gebeurtenis op het ogenblik van het interview zich reeds vijf jaar geleden voordeed en deze geen dramatische gevolgen voor verzoeker met zich meebracht. Hij voegt eraan toe dat hij sinds deze overstromingen tal van dramatische situaties heeft beleefd die de voorrang hebben genomen in zijn geheugen.

Verzoeker stelt dat hij niet de enige is die toegang heeft tot de Facebook account op verzoekers naam, vermits zijn broer ook toegang heeft. Hij geeft aan dat zijn broer de foto van verzoeker heeft geplaatst, waarschijnlijk omdat zijn broer trots was te laten zien dat zijn broer in het zwembad van een chic hotel van Khartoem was geweest, iets dat in Soedan niet zo vaak gebeurt.

Verzoeker wijst erop dat er geen enkel bewijs bestaat dat de foto werd genomen op de dag dat hij beweerdelijk aangehouden was.

Wat betreft de subsidiaire bescherming voert verzoeker aan dat het CGVS geen enkele reden opgeeft “waarom in casu de SB bepaald bij artikel 48/4 b niet zou kunnen worden toegekend, gelet op het hoger beschreven profiel van verzoekster en op basis van de hiernavolgende informatie ivm de folteringen van terugkerende asielzoekers”. (<https://www7nmimites.fr/societe/2260883-20180424-demandeurs-asile-soudanais-tortures-apres-avoir-renvoves-france?xt>).

In het verzoekschrift wordt verzocht om “de bestreden beslissing(en) te willen HERVORMEN en haar hoofdorde als vluchteling te erkennen, in ondergeschikte orde haar de subsidiaire bescherming toe te kennen;
In ondergeschikte orde de beslissing nietig te verklaren en het dossier naar het CGVS te verwijzen”.

2.2. Over de gegrondheid van het beroep

2.2.1. De Raad wijst erop dat hij inzake beslissingen van de commissaris-generaal over volheid van rechtsmacht beschikt. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer 2005-2006*, nr. 2479/001, 95, 96 en 133). Door de devolutive kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoekende partij daarop.

2.2.2. Uit de artikelen 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet en artikel 4, § 1 van de Richtlijn 2011/95/EU volgt dat het in de eerste plaats aan de verzoeker om internationale bescherming toekomt om de nodige relevante elementen te verschaffen om over te kunnen gaan tot een onderzoek van zijn verzoek om internationale bescherming. De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele basis en hierbij moet onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

2.3. Aangaande de vluchtelingenstatus

2.3.1. Verzoeker verklaarde Soedan te zijn ontvlucht omdat hij problemen kreeg met de Soedanese autoriteiten omwille van zijn deelname aan protesten in Khartoem op 25, 26 en 27 september 2013.

2.3.2. Verzoeker maakt echter zijn deelname niet aannemelijk aan de manifestaties op 25, 26 en 27 september 2013, waarbij hij op 27 september 2013 beweerdelijk zou zijn gearresteerd en vervolgens gefolterd en opgesloten door de Soedanese veiligheidsdiensten (notities van het persoonlijk onderhoud van 21 maart 2018 (hierna: notities), p. 15, p. 22). Zo verklaarde verzoeker dat hij via de sociaalnetwerksite Facebook op de hoogte kwam van de manifestatie georganiseerd op 27 september 2013, gaf hij aan dat het internet tijdens de week van de manifestaties steeds beschikbaar was en stelde hij uitdrukkelijk dat de autoriteiten het internet-netwerk niet afsloten (notities, p. 23). Erop gewezen dat uit de informatie toegevoegd aan het administratief dossier evenwel blijkt dat de Soedanese autoriteiten het internet afsloten in Khartoem op 25 en 26 september 2013, antwoordde verzoeker louter dat dat een leugen is en dat Facebook werkte (notities, p. 23). Er nogmaals op gewezen dat de media en getuigen ter plekke nochtans stellen dat het internet afgesloten werd op 25 en 26 september 2013, antwoordde verzoeker andermaal ontkennend en stelde hij dat dat niet correct is (notities, p. 23). Uit de informatie toegevoegd aan het administratief dossier blijkt echter dat de Soedanese autoriteiten de toegang tot het internetnetwerk in heel Soedan gedurende 24 uren afsloten op 25 en 26 september 2013, zodat toegang tot het internet vanuit Soedan onmogelijk was tijdens de piek van de septemberprotesten van 2013 (*"Sudan internet cut off as protests erupt against government in Khartoum"*; *"Sudan internet shutdown September 2013"*; *"Sudan protesters call for president Omar al-Bashir to step down"*; *"Sudan: Bashir defends media restrictions and promises election in 2015"* van 29 oktober 2013; *"Sudan blacks out internet to hide brutal suppression of protests"* van 27 september 2013; *"Sudan: Rising Death Toll of Peaceful Protesters and Internet Blackout"* van 26 september 2013; HRW *"We stood, they opened fire. Killings and arrests by Sudan's Security Forces During the September Protests"* van april 2014). De vaststelling dat verzoeker hiervan helemaal niet op de hoogte blijkt te zijn, terwijl hij zelf aangaf dat hij reeds op 25 en 26 september deelnam aan de protesten en net via Facebook, en dus het internet, op de hoogte kwam van de protestmars van 27 september 2013, ondergraaft de geloofwaardigheid van de door verzoeker voorgehouden deelname aan deze protesten. Zelfs indien, verzoeker gedeeltelijk gevolgd zou worden - wat niet het geval is - en er per uitzondering sporadisch wel internet was, dan nog kon verwacht worden dat verzoeker de gehele afsluiten van het internet zou hebben vastgesteld in Soedan op 25 en 26 september. Het is aldus niet onredelijk aan te nemen dat verzoeker op dat moment niet in Soedan aanwezig was.

2.3.3. Ook de artikelen die verzoeker in zijn verzoekschrift aanhaalt, maken melding van een internet black-out.

Waar verzoeker stelt dat de informatie in de artikelen niet eensluidend is en dat niet met voldoende zekerheid kan worden gesteld dat verzoeker zijn Facebook niet kon raadplegen, stelt de Raad vast dat de meerderheid van de bronnen spreken over een internet black-out die begon op 25 september 2013 in de vroege namiddag en 24 uur duurde, tot 26 september 2013. Hoe dan ook maken alle krantenartikelen melding van het gegeven dat de overheid het internet afsloot naar aanleiding van de protesten. De Raad kan aldus niet inzien dat verzoeker, die beweerdelijk deelnam aan de protesten, helemaal niet op de hoogte was van deze black-out.

2.3.4. Voorts ondermijnen verzoekers verklaringen over S. zijn betrokkenheid bij de protesten. Zo gaf verzoeker bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) aan dat S. zijn buurman was, die in het kader van de manifestaties werd neergeschoten en later aan zijn verwondingen overleed (vragenlijst CGVS, vraag 3.5). Bij het CGVS gaf verzoeker aan dat hij S. niet persoonlijk kende, maar wel wist waar hij woonde en wat hij studeerde (notities, p. 15), dat hij ook in Burri woonde, hij een dokter is en studeerde aan de universiteit 'Ribat', te Burri (notities, p. 16). Verzoeker stelde verder dat hij niet veel details over S. kent, dat hij niet weet sinds wanneer hij in Burri woonde, maar enkel dat hij in de wijk Burri Manshiya woonde (notities, p. 16). Gevraagd hoe verzoeker S. eigenlijk kende, antwoordde hij vaagweg "*tijdens de manifestaties*" (notities, p. 16) wat bezwaarlijk op een band met S. kan wijzen. Verder stelde verzoeker dat hij wist dat S. aan de universiteit van Burri voor dokter studeerde door zijn vrienden, maar kon niet aangeven welke vrienden (notities, p. 16). Uit de informatie toegevoegd aan het administratief dossier blijkt dat S. inderdaad neergeschoten werd tijdens een manifestatie te Burri op 27 september 2013, waarna S. het symbool werd van de septemberprotesten te Khartoem in 2013. Voorts blijkt dat S. geboren en getogen werd te Abu Dhabi, en later 'farmacie' studeerde aan een universiteit te Pakistan. Op het moment van zijn overlijden in september 2013, woonde hij zo'n twee jaren te Burri - hij ging na zijn universitaire studies in Pakistan, te Burri in Soedan wonen, zijn land van nationaliteit, waar hij begon te werken in een apotheek ("*Sudan 'martyr' Salah becomes symbol of protest*"). Hij was eveneens een prominent lid van de campagne 'Nafeer', een door jeugd geleide hulpcampagne die werd opgezet naar aanleiding van de massale overstromingen die Khartoem hadden getroffen in augustus 2013 ("*Sudan's Nafeer targeted by government security agents*" van 30 augustus 2013). Geconfronteerd met de vaststelling dat S., die verzoeker beweerde te kennen via zijn vrienden, farmacie studeerde te Pakistan, verklaarde verzoeker het niet te weten en voegde hij eraan toe dat hij farmacie en geneeskunde allemaal "*dokter*" noemt ("*Ah, dat weet ik niet. In Soedan, geneeskunde, farmacie, we noemen dat allemaal dokter. Sowieso, dokter of farmacie, het is dokter hé*" notities, p. 16), wat niet kan overtuigen. Vervolgens ermee geconfronteerd dat S. volgens de beschikbare informatie geen universiteitsstudent was wanneer hij in september 2013 neergeschoten werd, maar in een apotheek werkte te Khartoem, verklaarde verzoeker herhalend en ontkenkend dat hij voor dokter studeerde aan de universiteit van Ribat (notities, p. 17). Het gegeven dat verzoeker louter volhardt in zijn verklaringen kan de vaststelling dat zijn verklaringen strijden met objectieve informatie over S. niet verschonen. Erop gewezen dat uit de beschikbare informatie blijkt dat S. te Pakistan studeerde, antwoordde verzoeker simpelweg ontkenkend en gaf hij aan dat hij te Soedan studeerde (notities, p. 17). Verzoeker bevestigde verder dat hij S. niet persoonlijk kende, maar dat hij wel zijn vrienden kende en dat zij alles weten van hem (notities, p. 17). Vervolgens gevraagd sinds wanneer verzoeker zijn vrienden kende, antwoordde verzoeker dan weer – zijn eerdere verklaringen wijzigend - dat hij zijn vrienden eigenlijk toch niet echt kende, maar dat de jongeren te Burri elkaar allemaal goed kenden (notities, p. 17). Gevraagd of S. enige broers of zussen had, antwoordde verzoeker dan weer het niet te weten - hoewel hij net eerder zijn beweerde kennis omtrent deze persoon uitlegde door te stellen dat alle jongeren te Burri elkaar goed kennen. Verzoekers fragmentarische kennis, omtrent de persoon van S., die als het ware verheven werd tot martelaar na zijn dood op 27 september 2013, kan niet overtuigen en komt (gebrekkig) ingestudeerd voor. Deze vaststelling ondermijnt de geloofwaardigheid van verzoekers verklaringen te hebben deelgenomen aan de manifestaties te Khartoem in september 2013.

2.3.5. Waar in het verzoekschrift wordt uitgelegd dat verzoeker nog jong was en hij S. nooit heeft ontmoet, maar wel aanwezig was op de betoging waar hij werd neergeschoten en nadien diens naam te weten kwam uit informatie die werd verspreid, kan de Raad slechts vaststellen dat zijn verklaringen opnieuw wijzigt, nu hij tijdens zijn persoonlijk onderhoud eerst aangaf dat hij S. kende via zijn vrienden, om vervolgens te stellen dat hij de vrienden van S. toch niet kende. Verzoekers uitleg in het verzoekschrift - dat hij zich met zijn held S. wenste te vereenzelvigen - komt voor als een loutere *post-factum* verklaring en kan verzoekers wijzigende verklaringen niet verschonen.

2.3.6. Verder loochent verzoekers onwetendheid over de overstromingen van augustus 2013 en de hiermee gepaard gaande protesten en gebeurtenissen - een maand voor de manifestaties waaraan verzoeker deelnam - zijn aanwezigheid in Khartoem, Soedan. Immers, uit de informatie toegevoegd aan het administratief dossier blijkt dat de regenval in Khartoem en Soedan in het algemeen in de maand augustus 2013 erg zwaar was en Soedan getroffen werd door de zwaarste overstromingen in 25 jaar na wekenlange continue regenval – hierbij werd voornamelijk de regio Khartoem hard getroffen, waar minstens 15.000 huizen werden vernietigd, duizenden andere huizen beschadigd werden en ongeveer 180.000 geaffecteerd waren. Publieke gebouwen, zoals scholen, ziekenhuizen, kantoren, winkels, markten en sanitaire voorzieningen werden beschadigd. Er ontstonden protesten tegen de overheid, die ervan werd beschuldigd geen adequaat antwoord te bieden op de overstromingen, en er werd een burgercampagne - met de naam 'Nafeer' - opgezet om hulp te bieden aan de slachtoffers van de overstromingen in Khartoem (*"Khartoum on high alert, closes schools amid heavy rains"*; *"At least 38 people killed in heavy rains across Sudan"*; *"2013 Sudan floods"*; *"Sudan's worst floods for 25 years leave 500.000 facing destruction and disease"*; *"Sudan: Hundreds of thousands affected by heavy rains and floods"*; *"Sudan's Nafeer targeted by government security agents"* van 30 augustus 2013). Aldus kan niet worden ingezien dat verzoeker niet wist wat Khartoem overkwam in augustus 2013 (notities, p. 23). Gevraagd of alles toen normaal was, en bij wijze van hint gevraagd of Khartoem toen niet leed onder het klimaat, antwoordde verzoeker slechts dat hij het zich niet kon herinneren (notities, p. 24). Bovendien gaf verzoeker aan: *"Het was zomer, er is wel regen ja, maar het weer is gematigd daar"* (notities, p. 24). Ook stelde hij de campagne Nafeer niet te kennen (notities, p. 12), terwijl blijkt uit de informatie toegevoegd aan het administratief dossier dat S., verzoekers gekende wijkgenoot, een van de prominente activisten was van de Nafeer campagne. Er door de *protection officer* mee geconfronteerd dat Khartoem in augustus 2013 de grootste overstromingen ooit kende, dat er protesten waren tegen de overheid die niets deed en dat de Nafeer-campagne, waarvan S. een prominent lid was, werd opgezet om mensen te helpen, stelde verzoeker opeens - zijn vorige verklaringen volledig tegensprekend - dat hij weet *"dat er manifestaties waren, en dat er overstromingen waren, ik weet het. Maar ik ben niet buiten gegaan om deel te nemen. Want ik was daar niet door geraakt"* (notities, p. 24). De Raad kan slechts vaststellen dat verzoeker zijn verklaringen aanpast naarmate hij geconfronteerd wordt met ongerijmdheden, wat niet kan overtuigen. Dat verzoeker geheel onwetend is over de hevige regenval en overstromingen in augustus 2013 in Soedan, terwijl deze de zwaarste waren in 25 jaar, ondergraaft zijn voorgehouden aanwezigheid in Khartoem op fundamentele wijze. Zijn uitleg in het verzoekschrift, dat hij de overstromingen van 2013 uit het oog verloren is, dat deze zich reeds vijf jaar geleden voordeden en hij er geen dramatische gevolgen van ondervond, kan zijn onwetendheid niet verschonen, nu redelijkerwijs kan worden verwacht dat verzoeker zich dergelijke ingrijpende gebeurtenis, die zoveel gezinnen affecteerde en waardoor mensen het leven lieten, zou herinneren. Dit klemt te meer nu deze gebeurtenissen zich twee maanden voor zijn beweerde vertrek uit Soedan voordeden.

2.3.7. Voorts ondergraaft het feit dat verzoeker op 27 september 2013 een foto van zichzelf naast een binnenzwembad - volgens verzoeker genomen in het hotel Burj al Fateh in Soedan (notities, p. 25) - op zijn Facebookprofiel plaatste zijn voorgehouden arrestatie door de Soedanese autoriteiten op diezelfde dag. Verzoekers uitleg, dat zijn broer deze foto op verzoekers Facebookprofiel plaatste, kan niet overtuigen, nu verzoeker eerder - voor hij geconfronteerd werd met het gegeven dat deze foto op 27 september 2017 op zijn profiel werd geplaatst - nog aangaf dat hijzelf deze foto op Facebook had geplaatst en dat hij nooit had gemerkt dat zijn broer, hoewel deze wel zijn wachtwoord kende, gebruik had gemaakt van zijn Facebookprofiel (notities, p. 12, p. 25-26). De vaststelling dat verzoeker zijn verklaringen aangaande deze foto gewoon wijzigt naarmate hij geconfronteerd wordt met ongerijmdheden ondergraaft de geloofwaardigheid van zijn verklaringen hieromtrent, alsook zijn aanwezigheid bij de protesten. Hoewel er inderdaad geen bewijs bestaat dat de foto werd genomen op de dag dat verzoeker beweerdelijk werd aangehouden, kan niet worden aangenomen dat verzoeker dergelijke foto op zijn Facebookprofiel zou plaatsen tijdens zijn deelname aan protesten tegen het regime.

2.3.8. Ook verzoekers ongeloofwaardige en tegenstrijdige verklaringen over zijn schoolcarrière in Soedan voor zijn beweerde vertrek in 2013 maken niet onredelijk te veronderstellen dat verzoeker het ware tijdstip waarop hij Soedan verliet, en de leeftijd die hij toen had, tracht te verhullen. Zo verklaarde verzoeker initieel dat hij het eerste jaar boekhouding aan de universiteit van Soedan had aangevat (*"Boekhouding. Maar ik beëindigde de studies niet, ik was in het eerste jaar enkel"*, notities, p. 6), dan weer - nadat hij zich realiseerde dat hij de leeftijd van 17 pas bereikte nadat hij Soedan verlaten had (notities, p. 7) - dat hij nooit naar de universiteit ging (*"Ja, maar ik zei al dat ik erin slaagde, ik kreeg diploma van secundair, waarmee ik naar de universiteit ging."*

Maar ik ben niet naar de universiteit gegaan, ik studeerde niet, notities, p. 8), dan weer dat hij zich wel had ingeschreven maar de studies niet aanvatte, *“U zei toch zojuist dat u die studies wel aanvatte, enkel niet beëindigde?”*, *“Nee ik zei dat niet, ik zei dat ik slaagde, ik me inschreef, maar ik begon niet”*, notities, p. 8). Verder stelde verzoeker dat hij zijn nationale dienstplicht in Soedan niet aanvatte omdat hij minderjarig was (*“Ja, 17”*, notities, p. 7), terwijl hij had aangegeven dat hij in 1997 geboren was en aldus pas 17 was in 2014, nadat hij beweerdelijk reeds verlaten had. Dergelijke wijzigende en tegenstrijdige verklaringen tonen slechts aan dat verzoekers verklaringen niet op waar gebeurde feiten berusten en maken niet onredelijk te veronderstellen dat verzoeker het daadwerkelijke tijdstip van zijn vertrek uit Soedan tracht te verbergen.

2.3.9. Gelet op voorgaande kan de Raad geen geloof hechten aan verzoekers verklaringen te hebben deelgenomen aan manifestaties in Khartoem op 25, 26 en 27 september 2013, noch dat hij omwille hiervan op 27 september 2013 zou zijn gearresteerd door de Soedanese veiligheidsdiensten en gedurende ruim twee weken zou zijn vastgehouden. Bovendien kan slechts vastgesteld worden dat verzoeker niet aantoonbaar in Soedan geweest te zijn in deze periode.

2.3.10. De door verzoeker neergelegde documenten kunnen bovenstaande vaststellingen niet wijzigen. De door verzoeker neergelegde geboorteakte en het verblijfsattest tonen hoogstens verzoekers identiteit, nationaliteit en woonplaats in Khartoem aan, wat niet in twijfel wordt getrokken. De kopie van het visitekaartje van K.D., waarover verzoeker stelde dat deze persoon hem aanraadde om een verzoek om internationale bescherming in te dienen (notities, p. 14), kan de ongeloofwaardigheid van zijn asielmotieven niet herstellen.

2.3.11. Verzoeker stelt in het verzoekschrift dat hij overeenkomstig artikel 17, § 2 van het koninklijk besluit van 11 juli 2003 had moeten worden geconfronteerd met de kritiek, die te lezen staat in de bestreden beslissing. Artikel 17, § 2 van het koninklijk besluit van 11 juli 2003 tot regeling van de werking van en de rechtspleging voor het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen luidt als volgt: *“Indien de ambtenaar tijdens het gehoor vaststelt dat de asielzoeker tegenstrijdige verklaringen heeft afgelegd in vergelijking met de door hem gedane verklaringen, dient hij de asielzoeker hierop in de loop van het gehoor te wijzen en zijn reactie daarop te noteren”*. Waar dit artikel werd gewijzigd door artikel 15 van het koninklijk besluit van 18 augustus 2010 tot wijziging van het koninklijk besluit van 11 juli 2003 tot regeling van de werking van en de rechtspleging voor het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen, wordt in het verslag aan de Koning bij dit koninklijk besluit uitdrukkelijk gesteld dat dit artikel de commissaris-generaal niet belet om een beslissing te nemen op grond van een tegenstrijdigheid waarmee de verzoeker om internationale bescherming niet werd geconfronteerd. Verzoeker duidt bovendien niet aan met welke tegenstrijdigheden hij niet werd geconfronteerd. Hoe dan ook heeft verzoeker door middel van de bestreden beslissing kennis genomen van de vastgestelde tegenstrijdigheid en door het instellen van een beroep met volle rechtsmacht voor de Raad de mogelijkheid heeft gehad om er op te reageren, zodat het uiteindelijk doel van artikel 17, § 2, van het koninklijk besluit van 11 juli 2003 werd bereikt en verzoeker niet langer belang heeft bij het aanvoeren van een schending van die bepaling.

2.3.12. Wat betreft de aangevoerde schending van artikel 4 van de Richtlijn 2004/83/EG van de Raad van 29 april 2004 stelt de Raad vast dat verzoeker in zijn middel de oude richtlijn aanvoert, met name de *“Richtlijn 2004/83/EG van de Raad van 29 april 2004”*, terwijl deze werd vervangen door de Richtlijn 2011/95/EU van het Europees Parlement en de Raad van 13 december 2011 inzake normen voor de erkenning van onderdanen van derde landen of staatlozen als personen die internationale bescherming genieten, voor een uniforme status voor vluchtelingen of voor personen die in aanmerking komen voor subsidiaire bescherming, en voor de inhoud van de verleende bescherming (hierna: Kwalificatierichtlijn). Hoe dan ook wat betreft de aangevoerde schending van *“artikel 4 van de Richtlijn 2004/83/EG van de Raad van 29 april 2004”* dient te worden opgemerkt dat richtlijnen geen directe werking hebben. Een richtlijn kan wel directe werking hebben in de Belgische rechtsorde wanneer de omzettingstermijn voor de betrokken richtlijn is verstreken en indien zij duidelijke en onvoorwaardelijke bepalingen bevat die geen verdere substantiële interne uitvoeringsmaatregel door de communautaire of nationale overheden behoeven om het gewild effect op nuttige wijze te bereiken. De omzettingstermijn van de Richtlijn 2004/83/EG van de Raad van 29 april 2004 inzake minimumnormen voor de erkenning van onderdanen van derde landen en staatlozen als vluchteling of als persoon die anderszins internationale bescherming behoeft, en de inhoud van deze verleende bescherming, verstreek blijkens artikel 38 van voormelde richtlijn op 10 oktober 2006, datum waarop deze ook effectief in Belgisch recht werd omgezet.

Hoe dan ook uit het administratief dossier en uit het verzoekschrift kan blijken dat verzoekers verzoek om internationale bescherming op individuele basis heeft plaatsgevonden. Daarbij werd rekening gehouden met, onder meer, alle relevante feiten in verband met het land van herkomst op het tijdstip van de beslissing, met de door verzoeker afgelegde verklaringen en overgelegde stukken en met de individuele situatie en persoonlijke omstandigheden die verzoeker wenst mee te delen "*teneinde te beoordelen of op basis van de persoonlijke omstandigheden van de verzoeker, de daden waaraan hij blootgesteld is of blootgesteld zou kunnen worden, met vervolging of ernstige schade overeenkomen*".

Hieruit blijkt duidelijk dat de bewijslast in beginsel bij de asielzoeker zelf rust. De commissaris-generaal moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn en het is evenmin zijn taak om zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen.

Verzoeker gaat er duidelijk aan voorbij dat de samenwerkingsplicht vervat in artikel 4 van de Kwalificatierichtlijn geen synoniem van "*gedeelde bewijslast*" is, maar een nuancering inhoudt van de bewijslast die in beginsel op de schouders van de verzoeker om internationale bescherming rust. De samenwerkingsplicht vervat in de tweede zin van artikel 4, eerste lid Kwalificatierichtlijn volgt immers nadat de bewijslast, zoals omschreven in de eerste zin van vernoemd artikel, in de eerste plaats bij de verzoeker om internationale bescherming is gelegd. De samenwerkingsplicht die op de schouders van de commissaris-generaal rust, doet dus geen afbreuk aan de verplichting van de verzoeker om internationale bescherming om de relevante gegevens noodzakelijk voor de beoordeling van de gegrondheid van zijn verzoek om internationale bescherming spontaan en zo spoedig mogelijk te verstrekken. Het is dan ook aan verzoeker om alle nodige elementen voor de beoordeling van zijn verzoek om internationale bescherming aan te reiken en de verschillende elementen van zijn relaas toe te lichten. Er bestaat trouwens geen enkele rechtsregel die de commissaris-generaal oplegt om onderzoeksdaden te stellen zoals het opvragen van documenten.

2.3.13. In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van verzoeker geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A (2) van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953, in aanmerking worden genomen.

2.4. Aangaande de subsidiaire beschermingsstatus

2.4.1. Verzoeker heeft niet aannemelijk gemaakt dat hij voldoet aan de criteria van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

2.4.2. Waar verzoeker zich voor de toekenning van de subsidiaire bescherming op dezelfde elementen als voor de vluchtelingenstatus beroept, maakt verzoeker, gelet op voorgaande, niet aannemelijk dat hij een reëel risico op ernstige schade loopt ingeval van terugkeer naar Soedan.

2.4.3. Verzoeker voert in zijn verzoekschrift aan dat het CGVS geen enkele reden opgeeft "*waarom in casu de SB bepaald bij artikel 48/4 b niet zou kunnen worden toegekend, gelet op het hoger beschreven profiel van verzoekster en op basis van de hiernavolgende informatie ivm de folteringen van terugkerende asielzoekers*", hierbij verwijzend naar een krantenartikel "*Des demandeurs d'asile soudanais torturés après avoir été renvoyés par la France*" van 24 april 2018. Het artikel vermeldt dat vier teruggestuurde verzoekers om internationale bescherming getuigden dat ze gefolterd werden bij aankomst in Soedan en dat één van deze getuigen een dissident uit Darfoer was. Het artikel toont echter nergens aan dat dit werkelijk het geval is. Bovendien blijkt uit de analyse van de COI Focus: "*Soedan: Risico bij terugkeer*" van 6 februari 2018, toegevoegd aan het administratief dossier, dat noch het Europees Hof voor de Rechten van de Mens, noch het Britse Upper Tribunal zich uitspreken voor een algemeen verbod op repatriëring van Soedanese onderdanen. Uit deze informatie blijkt voorts dat personen met bepaalde profielen, waaronder personen met een bepaalde etnische origine of politieke activiteiten, problemen kunnen hebben bij terugkeer. *In casu* heeft verzoeker niet aannemelijk gemaakt dat hij een politiek profiel heeft, noch dat hij in de negatieve aandacht van de Soedanese autoriteiten zou staan.

2.4.4. Verzoeker voert tevens geen concrete elementen aan waarmee aannemelijk wordt gemaakt dat hij in geval van een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico op ernstige schade zou lopen zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet, noch beschikt de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen over algemeen bekende informatie waaruit dergelijk risico blijkt.

2.5. In de mate dat verzoeker aanvoert dat artikel 3 van het EVRM wordt geschonden, dient te worden vastgesteld dat de bevoegdheid van de commissaris-generaal en derhalve ook van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen in onderhavige procedure beperkt is tot het onderzoek naar de nood aan internationale bescherming in de zin van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

2.6. Er wordt geen gegrond middel aangevoerd.

2.6.1. In het kader van de devolutieve kracht van het beroep volstaan bovenstaande vaststellingen om te besluiten dat verzoeker geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of een risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet aantoot.

2.6.2. Uit wat voorafgaat, is gebleken dat de Raad het beroep ten gronde heeft kunnen onderzoeken, zodat er geen reden is om de bestreden beslissing te vernietigen. De Raad kan immers volgens artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de Vreemdelingenwet slechts tot vernietiging overgaan als hij een onherstelbare substantiële onregelmatigheid vaststelt of als essentiële elementen ontbreken waardoor hij niet over de grond van het beroep kan oordelen. De aangevoerde schendingen kunnen hier, gelet op het voorgaande, dan ook evenmin leiden tot een vernietiging van de bestreden beslissing.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op elf maart tweeduizend negentien door:

mevr. K. DECLERCK,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

K. DECLERCK